

ISMERTETŐ

A nemzetközi szervezetek konfliktusmegoldási stratégiái a belső inkoherenciák közepette A líbiai polgárháború, mint proxy hadszíntér

KÁSA BÁLINT

- A vizsgált periódus alatt számos jel utalt Oye nemzetközi rezsimek megtorló mechanizmusára vonatkozó elméletének pontatlanságára. Bizonyos tagok politikai súlya érzékelhetően befolyásolta a szervezeteken belüli folyamatokat akár a bürokratikus folyamatok lelassításával, akár más módon, hogy ezzel a saját agendájuknak kedvezzenek s ezáltal a közös célokat hátráltassák.
- Hinnebusch proxy környezetekről szóló elmélete ugyanakkor azért pontos, mert a belföldi instabilitást követő külső beavatkozások, melyek rezsimellenes csoportokat támogattak, végül egy olyan status quo-ba torkollottak, ahol különböző csoportok támaszkodtak külső forrásokra, hogy saját érdekeiknek megfelelő környezet kialakítására tegyenek kísérletet. Ez állt annak az eskalációnak a háttérében mely során a forradalomból lassan egy proxy háború alakult ki, melyben a belföldi szereplők befolyása alkalmanként a külföldi támogatóik számától függött. Ugyanakkor előfordult az is, hogy a proxyk erősen függővé váltak mestereiktől, Haftár helyzetének alakulásán keresztül igyekszik ezt bemutatni a disszertáció. Az ide vonatkozó képlet szerint minél kevesebb számú (de egynél nem kevesebb) mestere volt egy helyi szereplőnek, annál sebezhetőbbé vált.
- A líbiai proxyk és mestereik kapcsolata egy érdekorientált, intenzitását tekintve fluktuáló pályát követett. A legpontosabb leírást egy köztes modell tudna adni, melyben a helyi proxyk prominens szerepe a mesterek által nyújtott sorsdöntő támogatással együtt lenne igazán hatékonyak értelmezhető.
- A nemzetközi szervezetek működésének hatékonysága súlyosan csorbult a tagállamok stratégiáinak megfelelő harmonizálása és elrettentő módszerek hiányában.
- A szervezeteken belüli együttműködés hatékonysága súlyosan sérülékeny, ha a tagállamok közti viselkedési normák nincsenek megfelelően harmonizálva, és nincsenek megfelelően elrettentő retorziók kilátásba helyezve az esetleges kihágások esetére.

- A hozzájárulás mértéke nem volt összhangban a gyakorolt befolyás mértékével. Másfelől viszont a magasabb kockázatok nagyobb eséllyel kényszerítették ki nagyobb hozzájárulást.
- Direkt összefüggés volt megfigyelhető a fenyegetések növekedése és a korábban már fennálló, ugyanakkor nem elég harmonizált szövetségi tagállamok valós stratégiáinak közeledése között. Hasonlóképp összefüggés volt látható a rezsimeken belüli érdekelvű rivalizálások csökkenése és az ezen szövetségek konfliktuskezelési hatékonyságának javulása között is.
- Az orosz stratégia elemzése rávilágított a kereskedelmi és geopolitikai érdekek uralmára, egyben az esetleges ideológiai érdekek negligálására.